

# РЕШЕНИЕ

№ 3486

гр. София, 01.07.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,**  
в публично заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Силвия Димитрова**

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **1447** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.82 ГПК.

Образувано е на основание постъпила жалба от [фирма], [населено място] против отказ за възстановяване на внесена гаранция, обективиран в писмо изх. №43/17.01.2020 г. на Председателя на СГС. В жалбата се твърди незаконосъобразност на отказа, тъй като същият е в противоречие с влязло в сила Определение №24257/17.10.2019 г. по гр.д.№12163/2015 г. на по описа на СГС, 2 състав. Изложени са подробни съображения в тази насока както в жалбата, така и в представена писмена защита. Искане се оспореният акт да бъде отменен, като преписката бъде изпратена на Председателя на СГС със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира се присъждане на направените разноски.

Ответникът Председателя на СГС, чрез процесуалния си представител И. П. – съдебен помощник в СГС в съдебно заседание изразява становище за недопустимост на жалбата. По същество счита същата за неоснователна. Претендира разноски в размер на 200 лева.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната пред административния орган преписка.

Административен съд – София-град, II отделение, 52-и състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Безспорно е по делото, че по гр.д. №12163/2015 г., ГО, II-B състав по описа на СГС, е

допуснато обезпечение на бъдещи иски с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.327 ТЗ за сумата от общо 121556 лева и с правно основание чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата от общо 7331,45 лева, предявими от [фирма] срещу [фирма] чрез налагане на запори върху банковите сметки на [фирма] в посочени банки, при условията на внесена парична гаранция в размер на 12000 лв. Образувано е т.д. №6781/2015 г., ТО VI-14 състав по описа на СГС, приключило с Решение №458/08.03.2016 г., влязло в сила на 03.07.2018 г.

С Определение №24257/17.10.2019 г., постановено по по гр.д. №12163/2015 г., ГО, II-B състав по описа на СГС, по молба от 08.10.2019 г. от [фирма] са отменени допуснатите обезпечения и е освободена внесената от дружеството гаранция в размер на 12000 лв.

На 24.10.2019 г. с молба вх.№130040 [фирма] е поискало от Председателя на СГС да разпорежи внесената от него парична гаранция в размер на 12000 лв. да му бъде върната. С писмо с изх.№ГС-21-993/18.11.2019 г. на съдебен помощник в СГС на жалбоподателя е указано да представи доказателства, че подадената молба за възстановяване на внесената гаранция по чл.82 ГПК е подадена в предвидения от закона едногодишен срок от влизане в сила на крайния съдебен акт. В тази връзка е постъпило становище на 29.11.2019 г., с което дружеството е заявило, че следва да бъде изпълнено Определение №24257/17.10.2019 г. по гр.д.№12163/2015 г. на по описа на СГС, 2 състав и гаранцията преведена по посочената банкова сметка.

С оспореното в настоящото производство писмо изх. №43/17.01.2020 г. на Председателя на СГС, като е взето предвид, че крайният съдебен акт по обезпечените иски е влязъл в сила на 03.07.2018 г., а молбата за връщане на гаранцията е подадена на 24.10.2019 г., т.е. след срока по чл.82 ГПК, молбата за връщане на внесената парична гаранция е оставена без уважение.

Писмото е получено от дружеството на 24.01.2020 г. Жалбата срещу отказът е подадена на 03.02.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Доколкото в случая се касае за разпореждане със сума от сметка на СГС, съдът приема, че Председателят действа като административен орган в хипотезата по чл.86, ал.1, т.1 ЗСВ, който се разпорежда със сумите по сметките на съда, а не като правораздавателен такъв, съответно – актът, с който е оставено без уважение искането за възстановяване на внесената по депозитната сметка на СГС гаранция представлява подлежащ на съдебен контрол административен акт. Жалбата е подадена в срок и от легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по съществото, същата е неоснователна по следните съображения:

Писмото, в което е обективиран оспореният отказ е издадено от Председателя на СГС, който съгласно разпоредбата на чл.86, ал.1, т.1 ЗСВ се разпорежда със сумите по сметките на съда. Следователно оспореният отказ е издаден от компетентен орган. Същият съдържа и мотиви – фактически и правни основания за издаването му. При постановяването му не са допуснати процесуални нарушения.

Спразен е и материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 82 от ГПК внесените суми за разноси и гаранции в пари и ценности се внасят в приход на държавния бюджет, ако не бъдат поискани в срок една година от датата, когато са станали изискуеми. С горната правна норма е уреден правният режим на пари и ценности, внесени по сметки на съдилищата и непотърсени от страните повече от една година. С изтичането на законоустановения срок съответните вещи се считат за безстопанствени

и се внасят в полза на държавния бюджет. Съгласно Тълкувателно решение № 6 от 2015 г. на ОСГТК на ВКС, т. 3, изискуемостта на вземането за връщането на сумите настъпва с влизане в сила на съдебния акт, с който е приключил исковия процес. Едногодишният срок по чл.82 от ГПК започва да тече от влизането в сила на краен съдебен акт. В рамките на предвидения от закона срок носителят на правото на възстановяване следва да депозира молба в съда за връщането на внесената гаранция. Установи се, че постановеното по повдигнатия правен спор Решение №458/08.03.2016 г. по т.д. №6781/2015 г., ТО VI-14 състав по описа на СГС е влязло в сила на 03.07.2018 г. Молба за възстановяване на внесената по сметка на съда гаранция е подадена от оспорващото дружество на 24.10.2019 г., т.е. след изтичането на законоустановения едногодишен срок. Следователно правилно ответникът е преценил, че внесената като обезпечение гаранция не подлежи на връщане, доколкото молба за връщането ѝ е постъпила след изтичане на законово предвидения в разпоредбата на чл.82 ГПК срок.

Относно възражението в жалбата, че с оспореният отказ Председателя на СГС отказва да изпълни съдебен акт, съдът намира, че с определението от 17.10.2019 г., се постановява вдигането на обезпечителните мерки, като в тази връзка, доколкото липсват основания за претенции на ответниците по търговското дело по отношение на внесената гаранция, тя се освобождава. Но съдията-докладчик по това дело не може да се разпорежда пряко със суми по сметките на съда, което действие предполага съвместното волеизявление на председателя на съда и гл.счетоводител. Т.е. освобождаването на гаранцията от съдията-докладчик е предпоставка за превеждането на сумите от депозитната сметка на съда по сметката на молителя, но същото само по себе си не е задължително за административния ръководител на съда, доколкото той има правомощието да прецени и други обстоятелства, включително тези по чл.82 ГПК, както и дали сумата все още е налична по специалната сметка на съда и къде и на кого да бъде преведена..

С оглед на горното и при така извършената проверка на законосъобразността на оспореният акт по реда на чл.168 АПК на всички основания по чл.146 от АПК, съдът намира, че жалбата на [фирма], [населено място] срещу него е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изхода на делото основателна е претенцията за разноски на ответника. С оглед фактическата и правна сложност на спора следва да му бъде присъдено минималното възнаграждение за осъществено процесуално представителство в размер на 100 лв., на основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.144 АПК, в съответствие с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд София – град, Второ отделение, 52-ри състав

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д.“ Е., [населено място] против отказ за възстановяване на внесена гаранция, обективизиран в писмо изх. №43/17.01.2020 г. на Председателя на СГС.

ОСЪЖДА Д.“ Е., [населено място] да заплати на Софийски градски съд деловодни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на

страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: